

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא

גליון מס' 77, חודש אדר ב' תשע"ו יו"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו ב"ק אדמו"ר זצוק"ל

לתגובות והערות וכן לקבלת
הגליון ניתן לפנות למייל:

7688024@gmail.com

גליון הבא יצא בעז"ה לחודש
ניסן תשע"ו הבעל"ט

שיחתן של עבדי אבות אמרות טהורות על פרשיות החודש

אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. (א, ב)

במדרש עה"פ איתא, ימינו כצל עובר לא כצילו של אילן ולא כצילו של כותל אלא כצילו של עוף פורח באויר.

ולבאר דברי המדרש עה"פ נקדים עפ"י מה דמובא מבעל ישועות יעקב, דלכאורה יש להבין אמאי כשנותן אדם שלום עליכם לחבירו משיבין בלשון הפוך עליכם שלום,

ועוד, מצינו בפיוט של אליהו הנביא (זמירות למוצאי שבת),

אשרי מי שראה פניו בחלום אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר

לו שלום, לכאורה היה צריך לומר והחזיר לו עליכם שלום

כדרך העולם. ואיתא בגמ' (נדרים דף י' ע"א) ולימא קרבן

לה' דילמא אמר לה' קרבן ולא אמר קרבן וקא מפיך שם

שמים לבטלה, היינו אדם שרוצה להקריב קרבן בבית

המקדש ונודר קרבן לה', דלא יאמר הרי עלי לה' קרבן,

דאפשר שלא יחיה ולא יוכל להשלים דבריו ויוציא שם

שמים לבטלה. וכן איתא (שבת דף ל' ע"א) דביקש דוד המלך

מהקב"ה הודיעני ה' קיצי ומדת ימי מה הוא, והקב"ה השיב

לו שאי אפשר לגלות זאת, עד שלבסוף הודיעו רק שימות

בשבת, והנה קיימא לן דאין נודרין נדרים ונדבות בשבת,

וא"כ בימות החול ידע דוד המלך שלא ימות והיה יכול לומר

לה' קרבן, מכיון שידע דבודאי יחיה ויוכל להשלים דבריו,

וזה שאמר נדרי לה' אשלם, בטוח אני שאוכל להשלים דברי

אף שאמרת קודם לה', נגדה נא לכל עמו, בזה אני נגד

ושונה מכל עם ישראל, דהם כיון שאין יודעין קיצם אסור

להם לומר כן. ועל פי זה מובן, דהרי מצינו ד"שלוס" הוא

אחד משמותיו של הקב"ה, וכדי שלא יבוא האדם לידי שם

שמים לבטלה צריך לומר עליכם שלום, וגבי אליהו הנביא

שאינו מת והרי הוא חי וקיים אין קיים החשש שמא ימות

ויבוא לידי שם שמים לבטלה, הוא יכול להשיב בלשון שלום

תחילה.

אך עדיין צריך ביאור דא"כ גם הנותן שלום לחבירו איך יכול לומר שלום עליכם, אלא בחז"ל מצינו, על המקדים שלום דחבירו דמאריך ימיו ושנותיו, וא"כ שפיר מובן דהמקדים שלום לחבירו שזוכה לאריכות ימים, גם אינו חושש דמובטח לו שאינו מת וממילא לא יבוא לידי הוצאת שם שמים לבטלה.

ובזה יש להבין ענין דברי המדרש עה"פ, דימינו כצל עובר

וכצילו של עוף פורח שהוא כהרף עין, ואם כן אין האדם

יכול לדעת מה ייעשה עמו בכל רגע וצריך לחשוש שמא

ימות, על כן הזהירה תורה, אדם כי יקריב מכם, כשרוצה

לנדוב קרבן לה' שיאמר, קרבן לה' ולא לה' קרבן, כדי שלא

יצא על ידו שם שמים לבטלה.

צו את אהרן. (ו, ב)

רש"י בא"ד אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס.

פירש הרה"ק מלובלין ז"ל, דהנה לכל אבר ואבר בגוף

האדם יש לו כיס, שהוא בשביל שיוכל האדם לעצור עצמו

מלחטוא ח"ו באיבריו נגד רצון הבורא ברוך הוא, לעינים יש

ריסים, דכשמגיע לאדם לראות דברים אסורים יש

באפשרותו לסגור עיניו, וכן באזניים עם תנוך אזנו יכול

לסתום חור האוזן מלשמע דברי רכילות ולשה"ר, וכן באף

וכן בפה יש לו שני כיסויים השיניים והשפתיים שיוכל

לעצור עצמו מלדבר דברים אסורים, אך המחשבה אין בה

שום כיס שיוכל האדם לעצור עצמו מלהרהר בדברי עבירה,

וזהו דברי רבי שמעון ביותר צריך לזרז במקום שיש בו

חסרון כיס, דהמחשבה שבו יש חסרון כיס צריך הכתוב שם

זירוז, דעל זה מכפר הקרבן עולה.

וישמע משה וייטב בעיניו. (י, כ)

בכל הפרשה איתא דמשה רבינו דיבר אל אהרן ואל כל

ישראל, וכאן איתא וידבר אהרן אל משה, וזהו וייטב בעיניו,

דראה משה רבינו שגם טוב לשמוע את דברי חבירו.

→ ה זכות אבות

יומא דהילולא הרה"צ רבי יצחק אייזיק בן רבי אברהם זצוק"ל מסוואליווע - וראב"ד מונקאטש
כ"ב אדר שני תרנ"ד

הגה"צ רבי יצחק אייזיק אב"ד סוואליווע זי"ע, היה מורו ודודו של רבינו האמרי יוסף זי"ע, רבינו נולד לאביו הרה"צ רבי אברהם זי"ע ביום כ"ב אדר בשנת תקפ"ד בעיר מונקאטש שהיה תלמידו המובהק של הרה"צ רבי יצחק אייזיק מקאלוב זצוק"ל, ואת בנו קרא על שם רבו.

בגיל ט"ו הקים את ביתו עם בת החסיד הגביר ר' קלונימוס קלמן מכפר פאסיקא אולם חותנו נפטר בדמי ימיו.

בשנת תרי"א למד אצלו בן אחיו ה"ה רבי יוסף מאיר מספינקא זי"ע וכותב רבינו החקל יצחק זי"ע כי שמו מאביו רבינו האמרי יוסף זי"ע שהיה דודו לומד עמו בכל יום באשמורת הבוקר שני דפים חושן משפט עם סמ"ע ובלילה שיעור עיון בש"ס ומפרשים וכו' ובספרי חסידות וזוה"ק ושנתו היתה מעט מזעיר ג' שעות במעל"ע. והנה רבו המובהק הראשון שבקדושה היי אצלו הגאון הקוה"ט מוה"כ יהודא צבי זצוק"ל מראזדיל אם כי אז היי עדיין צעיר לימים ורק בשנים בכל זה היה חביב ונחמד אצלו והשתעשע באהבתו ומסר את לבו ונפשו על כל אמירה נעימה שיצאה ממנו בקדושה ובטהרה היי חרות על לבו תמיד והתענג בהם כל ימי חייו בזכרו תורת רבו כאשר היי בכל עת מרגלא בפומי והיי רושם לעצמו לזיכרון.

אחרי הלכה ממנו ארון האלקים נסע כמה שנים לבעלזא רב הגאון הקוה"ט מוה"ר שלום זצוק"ל לשמוע לקח מפיו עד עת פטירתו ואם כי גם אז עדיין לא בא בשנים היי מהמצוינים שם ומהחשובים אצלו כמה דברים רשם לעצמו את אשר שמע מרבו הקדוש הלא הם כתובים והאחרון הגדיל כי אחרי פטירת רבו הקדוש זי"ע מבעלזא נסע לזידיטשוב לרבינו הקדוש איש אלקים מוה"ר יצחק אייזיק זצוק"ל זי"ע ושם קנה שלימות בנפשו ורבה"ק השתעשע בחברתו ושמח לקראתו כנודע ומפורסם להחסידיים אשר היו מסתופפים בצל קורתו ומסר לו כמה רזין והוא הטה כאפרכסת את אזניו ושאל משם מלא חפניו במדה גדושה על כל דבור ואמירה שיצאה ממנו בקדושה ובטהרה ושמעתי ממנו שבשנת כת"ר נסע לזידיטשוב לשבת הגדול להיות שם בחג הפסח וירט הדרך לנגדו כי כפל שלג גדול ושבת בסקאלה אצל הרה"ק מו"ה משה זצ"ל וביום אי לעת ערב בא לזידיטשוב ושמח רבה"ק לקראתו. ושאל אותו על שביתתו, וסיפר לו, ואמר לו רבה"ק גם אני אומר לכם מה שאמרתי בש"ק סעודה ג', ואח"כ התחיל רבה"ק לספר ולהפליג בשבח רבו הקדוש, ובשפלות עצמו, והשיב לו כ"ק אדמו"ר ז"ל הלא גם רבו הקדוש אמר על עצמו כך, ובכ"ז מעיד רבינו על פרשת גדולתו, וכן גם אנחנו מאמינים על רבינו, ושמעתי ממנו כ"פ שאמר שהיה לו תענוג כל ימיו בעת שנזכר שהיה אז שם. והיה משתעשע עמו הרבה שבוע שלם כי יום אי דפסח חל אז בש"ק, והיה שם גם הרה"ק מה"ר

מילי דאבות - על התורה

במשנת רבותינו הק' זיע"א

ויתן את השלחן באהל מועד וגו' וישם את המנורה נוכח השלחן.

מדוע הקדים השלחן למנורה. נ"ל להסביר שהשלחן מרמז על העשירים שתומכים בתלמידי חכמים שיוכלו לעסוק בתורה, והמנורה אלו תלמידי החכמים שמפיצים אור. וידוע שהאחים זבולון ויששכר עשו שותפות בניהם. זבולון שהוא הסוחר יתמוך ביששכר שיושב ולומד וגורס תדירא באורייתא. ומצינו בתורה בכל מקום שקודם מוזכר זבולון ורק אח"כ יששכר. מדוע. כדי לרמז שבלי התומכים והנדיבים לא היו בני תורה יכולים ללמוד במנוחה ובהרחבת הדעת. לכן מכבדים את הנדיבים בהצבת מקום בראש. ולכן נאמר קודם שלחן שמרמז על התמכין דאורייתא, ורק אח"כ מזכירים את התלמידי חכמים שמרומזים במנורה. אבל גם יש אזהרה לת"ח שיהא תמיד נוכח השלחן שיתפלל על העשיר שיצליח במסחרו וישיגח עליו שלא יסטה מחמת רוב עשירותו מהדרך הישרה.

(רבינו "אמרי יוסף" זי"ע)

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא מעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו.

כשיהודי לומד תורת ה' או עושה מצוה, צריך הוא קודם לשוב בתשובה שלימה, כי אם לומד תורת ה' לפני שש, אומר לו הקב"ה: "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" כי כל תורתו הולכת רח"ל לסטרא אחרא. ואם נפש כי תחטא היינו אם נפש יהודית חטאה, ואח"כ הלכה ועשתה אחת מכל מצות ה' אפילו שהלכה מיד אחר החטא, בלי אשר לא תעשינה בלי שעשתה תשובה, אע"פ שלא ידע ואשם אפילו שהוא אינו יודע שחטא ואשם, ונשא עונו אין הקב"ה מקבל תורתו, כי לכל יש לשוב בתשובה על חטאיו, ובלימוד התורה ועשיית המצות בלבד לא יתכפרו לו חטאיו.

(רבינו "אמרי יוסף" זי"ע)

כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו.

העוה"ז קרוי לילה, כדי להנצל מתאוות והחומריות של עוה"ז שנקרא לילה וכדי שלא ישקע בחומריות ובגשמיות של העוה"ז, העצה היא שתחשוב תמיד אש המזבח תוקד בו שאם תחטא תוקד בו אש הגיהנם.

(רבינו "אמרי יוסף" זי"ע)

שלמה מדאליענע זצ"ל, בפסח וגם להבדיל בחל"ח ש"ב אדמו"ר הרב הקדוש מסאפינקע שליט"א (זצוק"ל), ורבה"ק כיבד אותו לחלק שיריים ואמר לו למוד עצמך לחלק שיריים כי תהיה רבי בעיר קטנה והיה זאת לפלא לעיני כל כי אז עדיין היה צעיר מאד, והרבה דברים עבר אז ביניהם, ולגודל אריכות הדברים ברית שמתני לקצר את זה.

רבינו נסתלק לבית עולמו יום ו' עש"ק כ"ב אדר ב' תרנ"ד בהיותו בן שבעים שנה מיום ליום, והספידו בפניו הגה"ק בעל דרכי תשובה ממונקאטש ואלו דבריו, הנה איתא בש"ס סנהדרין (ס"ח). כשמת ר' אליעזר היה רבי עקיבא מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ פתח עליו בשורה וכו' הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן וכו' התוסי' דהא שהיה מכה בבשרו אין בזה משום שרט לנפש דמשום תורה קעביד כדאמר הרבה יש לי לרצות ואין לי וכו' וי"ל הענין שקורעין הבגדים על מת ל"ע הוא ענין תנחומין שלא מת רק הגוף שהוא הלבוש אבל הנשמה עודנה בחיי העוה"ב ולא חסר ממנו רק כמי שנקרע לו מלבושו אבל האדם קיים וכשיעשה לו בגד חדש לא יהיה ניכר באדם שום חסרון, ולכן התורה שהזהירה לאדם להאמין בהשאת הנפש לעוה"ב שכולו קיים הזהירה ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם דהיינו שלא לעשות שרט בהגוף על המת להורות גם על אבידת הנפש ח"ו כי הנפש לא מתה רק הגוף שהוא מלבוש העליון. אמנם זה לא יתכן רק באדם שאינו נצטרך לצבור כ"כ בעניני שמים, כמו שהיה לנו זה האדם הגדול בתורה בקי נפלא בנגלה ובנסתר אשר כל רז לא אניס ליה והיה בעל הוראה מובהק והיה מומחה בענייני הוראה ודו"ד לדון ולהורות בהשכל ודעת וביראתו הקודמת לחכמתו ובהעדרו אין אדם גדול כמותו בעירנו ובגלילות להורות את בני ישראל את המעשה אשר יעשון, ממילא דלא סגי בקריעת בגדיו דהא גם בפנימיותנו חסר לנו בהוראה ובחכמת התורה כנז' ולכן י"ל כשמת ר' אליעזר שהיה חסר לו לר"ע בפנמיות בענייני תורה ועבודת ה' ולא היה לו למי לשאול ספיקותיו עד שאמר הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן היה מכה בגופו עד שדמו שותת דבזה לא סגי בקריעת בגדיו העליונים כי דבר זה נוגע גם בפנימיות ועל כיוצא בזה י"ל שאמר הנביא קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי הוא נוגע לנקודה שבלב ודפח"ח. זכותו יגן עלינו.

רבינו נסתלק לבית עולמו יום ו' עש"ק כ"ב אדר ב' תרנ"ד בהיותו בן שבעים שנה מיום ליום, והספידו בפניו הגה"ק בעל דרכי תשובה ממונקאטש ואלו דבריו, הנה איתא בש"ס סנהדרין (ס"ח). כשמת ר' אליעזר היה רבי עקיבא מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ פתח עליו בשורה וכו' הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן וכו' התוסי' דהא שהיה מכה בבשרו אין בזה משום שרט לנפש דמשום תורה קעביד כדאמר הרבה יש לי לרצות ואין לי וכו' וי"ל הענין שקורעין הבגדים על מת ל"ע הוא ענין תנחומין שלא מת רק הגוף שהוא הלבוש אבל הנשמה עודנה בחיי העוה"ב ולא חסר ממנו רק כמי שנקרע לו מלבושו אבל האדם קיים וכשיעשה לו בגד חדש לא יהיה ניכר באדם שום חסרון, ולכן התורה שהזהירה לאדם להאמין בהשאת הנפש לעוה"ב שכולו קיים הזהירה ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם דהיינו שלא לעשות שרט בהגוף על המת להורות גם על אבידת הנפש ח"ו כי הנפש לא מתה רק הגוף שהוא מלבוש העליון. אמנם זה לא יתכן רק באדם שאינו נצטרך לצבור כ"כ בעניני שמים, כמו שהיה לנו זה האדם הגדול בתורה בקי נפלא בנגלה ובנסתר אשר כל רז לא אניס ליה והיה בעל הוראה מובהק והיה מומחה בענייני הוראה ודו"ד לדון ולהורות בהשכל ודעת וביראתו הקודמת לחכמתו ובהעדרו אין אדם גדול כמותו בעירנו ובגלילות להורות את בני ישראל את המעשה אשר יעשון, ממילא דלא סגי בקריעת בגדיו דהא גם בפנימיותנו חסר לנו בהוראה ובחכמת התורה כנז' ולכן י"ל כשמת ר' אליעזר שהיה חסר לו לר"ע בפנמיות בענייני תורה ועבודת ה' ולא היה לו למי לשאול ספיקותיו עד שאמר הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן היה מכה בגופו עד שדמו שותת דבזה לא סגי בקריעת בגדיו העליונים כי דבר זה נוגע גם בפנימיות ועל כיוצא בזה י"ל שאמר הנביא קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי הוא נוגע לנקודה שבלב ודפח"ח. זכותו יגן עלינו.

ושלחתי לכם למכתבי זה, המה פרפראות לפורים, כטעם (איוב ט"ז – י"ב) שלי"ו הייתי ויפרפריני"י, ובזה נמתקים כל הדינים, ודברי שלום ואמת, ונקרעים כל המסכים המבדילים, כטעם (ויקרא כ"א – י') בגדיו לא יפרו"ם. ופורים בשתיה לבנו, אז בגדיו לא יפרו, קרעו לבבכם ואל בגדיכם, ואחיי ורעיי אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות וכו'. דברי אחיכם זה המבקש וכותב לכם מעט מן המעט לעורר

לבבכם במשתה גדול ביום הגמל את יצח"ק (בראשית כ"א – ח') הוא אתוון מגלה, ואת יצחק גמטריא נצר חסד לאלפים הוא סוד המזל"א, ומנח"ל (ר"ת נצר חסד לאלפים) בדרך ישתה על כן ירים ראש, ונוצ"ר מלא בוא"ו לתקן הי"ג ווי"ן בבחינת מלא, ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה.

הק' צבי הירש

ישועות יוסף

עובדות וסיפורים מרבינו ה"אמרי יוסף" זי"ע בכל ימות השנה

יסורים של אהבה

שמעתי פעם אחת מרבינו (האמרי יוסף) בסעודת פורים כשהיה מעט מבוסס, וסיפר דברים שונים ממה שקרה עמו, ובאחד השיחים סיפר: שבזמן ההוא כשסבל דחקות נוראה כזה, ואשתו וגם שתי בנותיו שכבו על ערש דוי, הגיע פעם ערב פסח שלא היה לו כסף שיקנה לעצמו יין על ארבע כוסות, אבל הוא ידע שאם ישלח שליח לאיזה בית מרוזח עבור יין יתנו לו בסבר פנים יפות, כי היה מכובד בכל העיר

שלמה מדאליענע זצ"ל, בפסח וגם להבדיל בחל"ח ש"ב אדמו"ר הרב הקדוש מסאפינקע שליט"א (זצוק"ל), ורבה"ק כיבד אותו לחלק שיריים ואמר לו למוד עצמך לחלק שיריים כי תהיה רבי בעיר קטנה והיה זאת לפלא לעיני כל כי אז עדיין היה צעיר מאד, והרבה דברים עבר אז ביניהם, ולגודל אריכות הדברים ברית שמתני לקצר את זה.

רבינו נסתלק לבית עולמו יום ו' עש"ק כ"ב אדר ב' תרנ"ד בהיותו בן שבעים שנה מיום ליום, והספידו בפניו הגה"ק בעל דרכי תשובה ממונקאטש ואלו דבריו, הנה איתא בש"ס סנהדרין (ס"ח). כשמת ר' אליעזר היה רבי עקיבא מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ פתח עליו בשורה וכו' הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן וכו' התוסי' דהא שהיה מכה בבשרו אין בזה משום שרט לנפש דמשום תורה קעביד כדאמר הרבה יש לי לרצות ואין לי וכו' וי"ל הענין שקורעין הבגדים על מת ל"ע הוא ענין תנחומין שלא מת רק הגוף שהוא הלבוש אבל הנשמה עודנה בחיי העוה"ב ולא חסר ממנו רק כמי שנקרע לו מלבושו אבל האדם קיים וכשיעשה לו בגד חדש לא יהיה ניכר באדם שום חסרון, ולכן התורה שהזהירה לאדם להאמין בהשאת הנפש לעוה"ב שכולו קיים הזהירה ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם דהיינו שלא לעשות שרט בהגוף על המת להורות גם על אבידת הנפש ח"ו כי הנפש לא מתה רק הגוף שהוא מלבוש העליון. אמנם זה לא יתכן רק באדם שאינו נצטרך לצבור כ"כ בעניני שמים, כמו שהיה לנו זה האדם הגדול בתורה בקי נפלא בנגלה ובנסתר אשר כל רז לא אניס ליה והיה בעל הוראה מובהק והיה מומחה בענייני הוראה ודו"ד לדון ולהורות בהשכל ודעת וביראתו הקודמת לחכמתו ובהעדרו אין אדם גדול כמותו בעירנו ובגלילות להורות את בני ישראל את המעשה אשר יעשון, ממילא דלא סגי בקריעת בגדיו דהא גם בפנימיותנו חסר לנו בהוראה ובחכמת התורה כנז' ולכן י"ל כשמת ר' אליעזר שהיה חסר לו לר"ע בפנמיות בענייני תורה ועבודת ה' ולא היה לו למי לשאול ספיקותיו עד שאמר הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן היה מכה בגופו עד שדמו שותת דבזה לא סגי בקריעת בגדיו העליונים כי דבר זה נוגע גם בפנימיות ועל כיוצא בזה י"ל שאמר הנביא קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי הוא נוגע לנקודה שבלב ודפח"ח. זכותו יגן עלינו.

רבינו נסתלק לבית עולמו יום ו' עש"ק כ"ב אדר ב' תרנ"ד בהיותו בן שבעים שנה מיום ליום, והספידו בפניו הגה"ק בעל דרכי תשובה ממונקאטש ואלו דבריו, הנה איתא בש"ס סנהדרין (ס"ח). כשמת ר' אליעזר היה רבי עקיבא מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ פתח עליו בשורה וכו' הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן וכו' התוסי' דהא שהיה מכה בבשרו אין בזה משום שרט לנפש דמשום תורה קעביד כדאמר הרבה יש לי לרצות ואין לי וכו' וי"ל הענין שקורעין הבגדים על מת ל"ע הוא ענין תנחומין שלא מת רק הגוף שהוא הלבוש אבל הנשמה עודנה בחיי העוה"ב ולא חסר ממנו רק כמי שנקרע לו מלבושו אבל האדם קיים וכשיעשה לו בגד חדש לא יהיה ניכר באדם שום חסרון, ולכן התורה שהזהירה לאדם להאמין בהשאת הנפש לעוה"ב שכולו קיים הזהירה ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם דהיינו שלא לעשות שרט בהגוף על המת להורות גם על אבידת הנפש ח"ו כי הנפש לא מתה רק הגוף שהוא מלבוש העליון. אמנם זה לא יתכן רק באדם שאינו נצטרך לצבור כ"כ בעניני שמים, כמו שהיה לנו זה האדם הגדול בתורה בקי נפלא בנגלה ובנסתר אשר כל רז לא אניס ליה והיה בעל הוראה מובהק והיה מומחה בענייני הוראה ודו"ד לדון ולהורות בהשכל ודעת וביראתו הקודמת לחכמתו ובהעדרו אין אדם גדול כמותו בעירנו ובגלילות להורות את בני ישראל את המעשה אשר יעשון, ממילא דלא סגי בקריעת בגדיו דהא גם בפנימיותנו חסר לנו בהוראה ובחכמת התורה כנז' ולכן י"ל כשמת ר' אליעזר שהיה חסר לו לר"ע בפנמיות בענייני תורה ועבודת ה' ולא היה לו למי לשאול ספיקותיו עד שאמר הרבה מעות יש לי לרצות ואין לי שולחני לרצותן היה מכה בגופו עד שדמו שותת דבזה לא סגי בקריעת בגדיו העליונים כי דבר זה נוגע גם בפנימיות ועל כיוצא בזה י"ל שאמר הנביא קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי הוא נוגע לנקודה שבלב ודפח"ח. זכותו יגן עלינו.

ושלחתי לכם למכתבי זה, המה פרפראות לפורים, כטעם (איוב ט"ז – י"ב) שלי"ו הייתי ויפרפריני"י, ובזה נמתקים כל הדינים, ודברי שלום ואמת, ונקרעים כל המסכים המבדילים, כטעם (ויקרא כ"א – י') בגדיו לא יפרו"ם. ופורים בשתיה לבנו, אז בגדיו לא יפרו, קרעו לבבכם ואל בגדיכם, ואחיי ורעיי אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות וכו'. דברי אחיכם זה המבקש וכותב לכם מעט מן המעט לעורר

לבבכם במשתה גדול ביום הגמל את יצח"ק (בראשית כ"א – ח') הוא אתוון מגלה, ואת יצחק גמטריא נצר חסד לאלפים הוא סוד המזל"א, ומנח"ל (ר"ת נצר חסד לאלפים) בדרך ישתה על כן ירים ראש, ונוצ"ר מלא בוא"ו לתקן הי"ג ווי"ן בבחינת מלא, ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה.

מעלת השתית היין בפורים

בסעודת שושן פורים נהג רבינו מרן החקל יצחק זי"ע הי"ד לקרוא את האגרת של רבינו העטרת צבי מזידיטשוב זי"ע

וזלה"ק האגרת של הרה"ק בעל עטרת צבי מזידיטשוב זי"ע **לאחיו הרה"ק רבי משה מסאמבור זי"ע ולכל החברייא:**

שלום לכל החברייא כל אחד שלומו יציץ ויפרח, כחפץ העבד הזה הדורש אהבתם בלב ונפש בכל עת ורגע, ובטוח בטוב ה' אשר לא בזה ולא שקץ ענות עני כמוני נבער מדעת, ולא הסתיר פניו ממנו, ובקשתי שתשמחו ותשישו בשמחה בימי

ומפורסם לצדיק וחסיד, אולם לא היה לו את מי לשלוח, כי בנותיו היו חולות, ובעצמו התבייש לילך, אבל אחר התפילה כשלא היה לו ברירה, לקח את צלוחיתו וילך לאיזה בית מרזח, מובן שהיהודי הזה כשרבינו בא אליו קידם את פניו בשמחה רבה ונתן לו את המבוקש בסבר פנים יפות, אבל רבינו הצטער מאד על שהוצרך לבייש את עצמו כל כך, לעגמת נפשו לא היתה גבול, ורבינו זצ"ל סיפר שתחת החלישות דעת שהיתה לו, חנן אותו השי"ת בהארה

נפלאה כ"כ שלא הרגיש כמוה בכל ימי חייו, וכך סיים רבינו זצ"ל: הלואי שירגיש עוד הפעם אצל הסדר בימי חייו הארה נפלאה כזו, כי אחר חצות הלילה באו אליו אברכים שונים והתענג אתם עד אור היום והרגיש הארה נפלאה שאין כמוה.

(פאר יוסף)

מעשה אבות

עובדות וסיפורים מרבינו ה"חקל יצחק" הי"ד בכל ימות השנה

וגילו ברעדה

מפיו של רבינו ה"חקל יצחק" זי"ע לא נשמעו בדרך כלל דברי בדיחותא, פעם אחת בפורים ניגש אליו תלמידו הר"ר

משה הלמן ז"ל, והוא היה אז הפורים רב, וביקש מרבינו זי"ע שיפעל שתהיה הגאולה השלימה, ענה לו הרבי שכעת אתה בתור פורים רב, יכול לפעול יותר מהר ממני, (וידוע סיפורים מצדיקים כשהיו רוצים לבטל איזו גזירה רעה היו מבקשים מתלמידיהם להתחפש לתפקידים כגון מלך או שר שבכולם לבטל בגזירות).

מאמר השישי

קבלת רבותיו הקדושים והטהורים

ט

ובכ"ז הי' שפלות רוחו ונמיכות נפשו עד לחדא. כאשר כ' בסה"ק אור לשמים פ' תצוה שמעתי בכאדמו"ר הק' מלובלין שאמר משם הרה"ק ר' זושא זצוק"ל שהעיקר להיות שפל בעיניו. ובאם שתחזיק עצמך עוד יותר ויותר במדת הקטנות אני ערב לך שלא תטעה ח"ו עכ"ל וע"ש ואנכי שמעתי מאדמו"ר שהר' ר' זושא סיים ואמר שלא יפחוד שיפול ע"י גודל ההכנעה למדת עצבות ח"ו, כי אדרבה הכנעה מביא שמחה, עכדה"ק וכן הי' אצל אדמו"ר שהי' פניו מאירים ושמחים תמיד כנודע לכל יודעיו ומכיריו, וע"י בהקדמתו להסי' לקו"ת דברים שהאריך בזה, וכן סיפר לי שפי"א בר"ה אחר התפלה הלך לחדר רבינו הק' מזידיטשוב ודיבר עמו הרבה מכונת התפלה, וסיפר לו סדר השינה שלו. כי כשבא בלילה משלחנו הטהור כבר הי'

זייגער, חצי 10, ובחצי שנים עשר קם ועמד על משמרתו, ובתוך אלו ה' שעות עמד ממטתו כמה פעמים, ואח"כ בא בנו הרה"צ מהר"א ז"ל, וביקשו שילך עמו לברך את העקרות שיפקדו בזש"ק, והלך רבינו הק' עמו, וצוה לאדמו"ר שישאר הוא בביתו עד בואו, ואח"כ פתאום שמע אדמו"ר, שאמר רבינו הק' בקול גדול בזה"ל שטייא גליך, והלך אדמו"ר לראות מה זה ובתוך כך חזר רבינו לחדרו וישב על כסאו, ואמר לאדמו"ר, מה שאמרתי להאשה שתעמוד ביושר, הוא מפני שאחז"ל אשה שאין לה בנים אין לה תקומת ראש בפני בעלה ע"כ אמרתי לה שתפקוד בבנים ויהי לה תקומת ראש.

דאס האב איך איר גיזאגט, דיר זאג איך, וואס דיא וועסט דרך מער אראף בייגען, וועט דיר בעסיר זיין, כמה דכייף אינש טפי מעלי (ר"ה כ"ו ע"ב) ופקודת רבו שמר כ"ק אדמו"ר זצ"ל הכ"מ כאשר יבואר במאמר השביעי בס"ד.

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע כי ניתן להשיג דיסקים וקלטות מכ"ק אדמו"ר רבינו הדרכי יעקב יוסף זצוק"ל

היה עם פפיות שלוחי עמך: רצה עתירתם:

תפילות ימים הנוראים ומועדי השנה 40 ש קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש

אזמר בשבחין: מראות חייו של רבינו:

ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק רבינו עם אדמורים ובימות השנה 40 ש

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג אצלנו במחיר 50 ₪ לספר

ניתן להזמין הקלטות משיעורים מפי, הרבנים הגאונים הרב משה י. טישלר שליט"א,

והרב מרדכי א. ורצברגר שליט"א

בנושאים: ריבית, שמיטה, ועניני דיומא, חגים, והבית היהודי,

פנייתנו לכל מי שיכול לעזור ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים כל מי שיש בידו חומר ורוצה להעבירו לידינו לארכיון

מתבקש לפנות למספר 052-7688024 וניצור עימו קשר.

בתודה - הנהלת המכון